



Arrest

nr. 272 515 van 10 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X
3. X
4. X
5. X

Allen wettelijk vertegenwoordigd door de ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn en die allen wettelijk vertegenwoordigd zijn door hun ouders X en X, op 23 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. EL JANATI voor verschijnt de verzoekende partijen en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 28 januari 2020 dienen de ouders van verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van hun minderjarige kinderen. Op 20 februari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek daar verzoekende partijen reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, zijnde Kroatië. Bij arresten nrs. X en X van 28 juli 2020 verwerpt de

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beroepen tegen voormelde beslissingen van 20 februari 2020.

1.2. Op 18 september 2020 dienen verzoekende partijen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Eerste en tweede verzoekende partij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 26 mei 2021. Wat betreft derde, vierde en vijfde verzoekende partij wordt, gelet op hun jeugdige leeftijd, hun vader gehoord op 29 juli 2021.

1.3. Op 10 augustus 2021 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent afkomstig uit Aleppo (Syrië). U hebt uw land van herkomst verlaten, toen u vijf jaar was, ergens in 2011, in het gezelschap van uw ouders Q., M. (OV. (...)), Q., N. (OV. (...)) en uw minderjarige zussen Q., J. (OV. (...)), Q., D. (OV. (...)), Q., A. (OV. (...)) en Q., S. (OV. (...))

Op 28 januari 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 20 januari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Op 6 maart 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Dit beroep werd door de RvV op 28 juli 2020 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 september 2020 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeldt u Kroatië verlaten te hebben nadat jullie vanuit Turkije met het hele gezin, via een hervestigingsmissie, naar daar overgeplaatst waren. Jullie konden zich moeilijk aarden in Kroatië. De eerste acht maanden spendeerden jullie in een opvangcentrum alvorens overgeplaatst te zijn naar een eigen woning. Daar werd jullie vaak onder dwang gevraagd afval op te ruimen. Na de eerste acht maanden daar werden jullie overgeplaatst naar een eigen woning. U en uw zus A. gingen naar school maar jullie kregen de Kroatische taal moeilijk onder de knie waardoor jullie een geïsoleerd bestaan kenden daar. Daarbovenop percipiëren jullie Kroaten als extreem racistische mensen. Naast frequente racistische opmerkingen en beledigingen werd de hoofddoek van jullie moeder eens van haar hoofd getrokken in een shoppingmall en werd er gespuugd in jullie richting. In Kroatië werd u depressief en verloor u uw eet- en levenslust. Zelfs van uw eigen gezin sloot u zich af. Jullie brachten eenmalig een bezoek aan jullie tante die woonachtig is in België. Toen jullie zagen hoe het er hier aan toe gaat stond jullie besluit vast dat jullie ook naar hier zouden komen. Na ongeveer anderhalf jaar in Kroatië gespendeerd te hebben besloten jullie definitief, met het hele gezin, te verhuizen naar België.

Ter staving van uw verzoek legde u foto's voor van uzelf in Kroatië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Uit uw verklaringen bleek voorts dat u in Kroatië kampte met psychologische problemen omwille van de sombere situatie waarin u zich bevond. U beschreef zich te isoleren van uw familie en uw eetlust verloren te zijn. U legde foto's voor van uzelf om aan te tonen hoe slecht u er uit zag en hoeveel u vermagerd was. Dient opgemerkt te worden dat deze foto's louter 'normale' foto's van u, poserend in een zetel en tegen een muur betreffen, niets meer niets minder. Hier kan verder ook niets uit afgeleid worden. Dat u, volgens uw verklaringen, in Kroatië psychologische problemen had en in België momenteel naar de psycholoog gaat wordt op zich niet betwist (CGVS, p. 8-9). Dat u evenwel thans nog

steeds in een dermate moeilijke mentale toestand zou verkeren, waardoor het standaardprocedureverloop in het gedrang komt, is geenszins aangetoond. U bleek wel degelijk in staat deel te nemen aan uw persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op het Commissariaat-generaal en hierbij op coherente wijze uw relaas uit de doeken te doen. U haalde overigens ook zelf op geen enkel moment aan, omwille van uw psychologische toestand, niet in staat te zijn de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 januari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaarde u, net zoals uw ouders, Kroatië verlaten te hebben omwille van het racisme, uw mentale toestand en de onmogelijkheid te aarden daar. U haalde zelf geen enkel feit aan dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De motieven die aan ten grondslag liggen van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van uw vader zijn de volgende :

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw verklaringen en de documenten in uw administratieve dossier (Eurodac Marked Hit, dd. 26/1/2020), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Kroatië. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de

realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Kroatië geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg en onderwijs, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Kroatië geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot de medische problematiek van uw dochter, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u en uw gezinsleden als begunstigden van internationale bescherming in Kroatië het slachtoffer bent geworden van meerdere incidenten met derden, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Kroatië geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Kroatië geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3^o op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw vervallen Syrische paspoort, de Syrische identiteitskaart van u en uw echtgenote, uw familieboekje en de Turkse geboorteakte van uw dochter Jena hebben betrekking op de nationaliteit en de identiteit van u, uw echtgenote en uw kinderen en dit wordt hier niet betwist. Het medisch attest opgesteld in Turkije betreffende een keizersnede is louter een attest ter staving van het gegeven dat uw echtgenote met een keizersnede is bevallen en ook dit is een element waaraan niet wordt getwijfeld. De cd-rom met medische documenten die zijn opgemaakt in Kroatië en de enveloppe met medische documenten die in België zijn opgesteld, hebben betrekking op de medische problemen van uw dochter en de medische problemen aan sich worden evenmin betwist.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw echtgenote eveneens een beslissing nam van 'niet-ontvankelijk verzoek.'

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6^o van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming, i.c. vluchtelingenstatus, werd verleend in Kroatië en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent afkomstig uit Aleppo (Syrië). U hebt uw land van herkomst verlaten, omwille van de Syrische burgeroorlog, in het gezelschap van uw ouders Q., M. (OV. (...)), Q., N.(OV. (...)) en uw minderjarige zussen Q., J. (OV. (...)), Q., D. (OV. (...)), Q., F. (OV. (...)) en Q., S. (OV. (...))

Op 28 januari 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 20 januari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Op 6 maart 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting op 28 juli 2020 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19^o van de wet van 15 december 1980.

Op 18 september 2020 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeldt u Kroatië verlaten te hebben nadat jullie vanuit Turkije met het hele gezin, via een hervestigingsmissie, naar daar overgeplaatst waren. Jullie konden moeilijk aarden in Kroatië. De eerste acht maanden spendeerden jullie in een opvangcentrum alvorens overgeplaatst te zijn naar een eigen woning. U en uw zus F. gingen er naar school maar jullie kregen de Kroatische taal moeilijk onder de knie waardoor jullie een geïsoleerd bestaan kenden daar. Daarbovenop percipiëren jullie Kroaten als extreem racistische mensen. Naast frequente racistische opmerkingen en beledigingen werd de

hoofddoek van jullie moeder eens van haar hoofd getrokken in een shoppingmall, werd er gespuugd in jullie richting en moesten jullie in het opvangcentrum ook soms onder dwang afval opruimen. Uw zus F. werd zienderogen een schim van zichzelf omwille van de sombere situatie. Jullie brachten eenmalig een bezoek aan jullie tante die woonachtig is in België. Toen jullie zagen hoe het er hier aan toe gaat stond jullie besluit vast dat jullie ook naar hier zouden komen. Na ongeveer anderhalf jaar in Kroatië gespendeerd te hebben besloten jullie te verhuizen naar België. Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 januari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaarde u, net zoals uw ouders, Kroatië verlaten te hebben omwille van het racisme, de mentale toestand van uw zus F. en de onmogelijkheid te aarden daar (CGVS, p. 8). U haalde zelf geen enkel feit aan dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De motieven die ten de grondslag van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van uw vader zijn de volgende:

"[...]."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming, i.c. vluchtelingenstatus, werd verleend in Kroatië en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent afkomstig uit Aleppo (Syrië). U hebt uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw ouders Q., M. (OV. (...)), Q., N.(OV. (...)) en uw minderjarige zussen Q., J. (OV. (...)), Q., D. (OV. (...)), Q., A. (OV. (...)) en Q., F. (OV. (...))

Op 28 januari 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 20 januari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Op 6 maart 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting op 28 juli 2020 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 september 2020 dienden uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermelden ze dat u in Kroatië geen toegang had tot onderwijs omdat jullie een vaccinatie te kort hadden. Verder haalden uw ouders aan dat Kroatië zeer racistisch is. Ter staving van uw verzoek legde uw vader een medisch rapport voor van uw zus F..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen twaalf jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw vader.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 januari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaarden uw ouders in hoofde van u, net zoals ze verklaarde bij hun eigen verklaringen, dat jullie Kroatië verlaten hebben omwille van het racisme, de mentale toestand van F. en de onmogelijkheid te aarden daar.

Uw vader haalde bovendien nog aan dat uw twee jongste zussen niet naar school konden gaan omdat zij een vaccin te kort hadden. Dit vaccin was moeilijk te verkrijgen daar het uit Zagreb moest komen. Hieromtrent moet vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Echter, blijkt dat, mits lange wachttijd, uw zus D. beide vaccinaties kreeg en uw zus J. een van de twee vaccinaties kreeg. Zij mochten op dat moment hun school niet aanvangen daar dit midden in het schooljaar was en dit niet toegelaten was (CGVS, p. 6). Het loutere feit dat uw zussen niet direct toegang zouden gehad hebben tot een vaccin, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Het voorgelegde document verandert niets aan voorgaande daar het betrekking heeft op uw zus F. en niets met uw persoonlijke omstandigheden te maken heeft.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De motieven op grond waarvan in hoofde van uw vader werd besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zijn de volgende :

"[...]."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent afkomstig uit Aleppo (Syrië). U hebt uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw ouders Q., M. (OV. (...)), Q., N.(OV. (...)) en uw minderjarige zussen Q., J. (OV. (...)), Q., S. (OV. (...)), Q., A. (OV. (...)) en Q., F. (OV. (...))

Op 28 januari 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 20 januari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Op 6 maart 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting op 28 juli 2020 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 september 2020 dienden uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermelden ze dat u in Kroatië geen toegang had tot onderwijs omdat jullie een vaccinatie te kort hadden. Verder haalden uw ouders aan dat Kroatië zeer racistisch is. Ter staving van uw verzoek legde uw vader een medisch rapport voor van uw zus F..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen acht jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw vader.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 januari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaarde uw ouders in hoofde van u, net zoals ze verklaarde bij hun eigen verklaringen, dat jullie Kroatië verlaten hebben omwille van het racisme, de mentale toestand van F. en de onmogelijkheid te aarden daar.

Uw vader haalde bovendien nog aan dat u en uw jongste zus J. niet naar school zijn kunnen gaan omdat jullie een vaccin ontbraken. Dit vaccin was moeilijk te verkrijgen daar het uit Zagreb moest komen. Hieromtrent moet vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Echter blijkt dat, mits lange wachttijd, u beide vaccinaties kreeg en uw zus J. een van de twee vaccinaties kreeg. Jullie mochten op dat moment jullie school niet aanvragen daar dit midden in het schooljaar was en dit niet toegelaten was. Jullie verlieten het lands alvorens J. haar tweede vaccin gekregen heeft (CGVS, p. 6). Het loutere feit dat u en uw kleine zus niet direct toegang hadden tot een vaccin volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Het voorgelegde document verandert niets aan voorgaande daar het betrekking heeft op uw zus F. en niets met uw persoonlijke omstandigheden te maken heeft.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De motieven op grond waarvan in hoofde van uw vader werd besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zijn de volgende :

"[...]"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van vijfde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Syrische nationaliteit en u bent afkomstig uit Aleppo (Syrië). U hebt uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw ouders Q., M. (OV. (...)), Q., N.(OV. (...)) en uw minderjarige zussen Q., D. (OV. (...)), Q., S. (OV. (...)), Q., A. (OV. (...)) en Q., F. (OV. (...))

Op 28 januari 2020 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het kader van dit verzoek werd op 20 januari 2020 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen. Op 6 maart 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dit beroep werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting op 28 juli 2020 verworpen. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 september 2020 dienden uw ouders in uw naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermelden ze dat u in Kroatië geen toegang had tot onderwijs omdat jullie een vaccinatie te kort hadden. Verder haalden uw ouders aan dat Kroatië zeer racistisch is.

Ter staving van uw verzoek legde uw vader een medisch rapport voor van uw zus F..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Uit uw verklaringen, uw documenten en uit het administratief dossier blijkt immers dat u nog geen vijf jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien uw jeugdige leeftijd was een persoonlijk onderhoud niet mogelijk. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gehouden met uw vader.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 28 januari 2020, waarvoor de beslissing nu definitief is. Zo verklaarde uw ouders in hoofde van u, net zoals ze verklaarde bij hun eigen verklaringen, dat jullie Kroatië verlaten hebben omwille van het racisme, de mentale toestand van F. en de onmogelijkheid te aarden daar.

Uw vader haalde bovendien nog aan dat u en uw zus D. niet naar school konden gaan omdat jullie een vaccin ontbraken. Dit vaccin was moeilijk te verkrijgen daar het uit Zagreb moest komen. Hieromtrent moet vooreerst worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Echter blijkt dat, mits lange wachttijd, uw zus D. beide vaccinaties kreeg en uzelf een van de twee vaccinaties kreeg. Jullie mochten op dat moment jullie school niet starten op school daar dit midden in het schooljaar was en dit niet toegelaten was. Jullie verlieten het land alvorens u het tweede vaccin kreeg (CGVS, p. 6). Het loutere feit dat u en uw zus niet direct toegang zouden gehad hebben tot een vaccin, volstaat niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Het voorgelegde document verandert niets aan voorgaande daar het betrekking heeft op uw zus F. en niets met uw persoonlijke omstandigheden te maken heeft.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

*De motieven op grond waarvan in hoofde van uw vader werd besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus zijn de volgende :
"[...]."*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van:

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6 § 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (hierna "EVRM"), goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955, van artikel 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009, artikelen 5, 13, 14, 15, 17, 19, 20, 21, 23 van de Richtlijn 2013/33/EU van Het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, artikelen 4 en 20.5 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 14 § 4 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003, en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekende partijen betogen dat, in tegenstelling tot wat het CGVS stelt, er in hun hoofde verschillende objectieve kwetsbaarheidsfactoren kunnen vastgesteld worden die specifiek voor hen zijn. Er wordt aangevoerd dat eerste verzoekende partij ernstige psychische problemen heeft, dat ze wordt opgevolgd en dat haar problemen zijn begonnen in Kroatië waar ze niet werd opgevolgd. Er zou op 8 augustus 2021 per e-mail een medisch dossier naar het CGVS gestuurd zijn geweest hetgeen niet werd onderzocht door het CGVS. In dit verband wordt erop gewezen dat eerste verzoekende partij lijdt aan anorexia en slapeloosheid die is ontstaan sinds haar aankomst in Kroatië. Verzoekende partijen betogen verder dat ze getuige zijn geweest van gewelddaden tegen hun moeder. Ze menen dat de motivatie waarbij het CGVS verwijst naar de beslissing genomen ten aanzien van hun vader niet voldoende is. Er wordt benadrukt dat de kinderen, voornamelijk eerste verzoekende partij, specifieke feiten aanvoerden die een ander verzoek dan dat van de ouders namens hen konden rechtvaardigen. Voorts wordt in het verzoekschrift gesteld dat de analyse van de huidige situatie in Kroatië onvoldoende is daar het is gebaseerd op de analyse van het dossier van de vader, waarvan de beslissing dateert van 20 januari 2020, dus meer dan anderhalf jaar geleden. Verzoekende partijen menen dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Kroatië opnieuw moet worden beoordeeld. Ze wijzen in dit verband op het rapport van Amnesty International van april 2021 waarin de gewelddadige houding ten opzichte van migranten en vluchtelingen wordt vermeld. Verzoekende partijen besluiten dat zij niet kunnen terugkeren naar Kroatië.

2.2. Stukken

Verzoekende partijen voegen volgend stuk toe ter staving van hun verzoekschrift: "Croatie – Rapport annuel 2020" van Amnesty International van 7 april 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze

in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2. De bestreden beslissingen zijn genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.3. Na lezing van de administratieve dossiers, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Uit de lezing het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch zij ondernemen geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het verzoekende partijen toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijven. Zij gaan immers niet *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissingen, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en wijzen op de algemene situatie in Kroatië en benadrukken hun kwetsbaarheid, waarmee zij echter geen afbreuk doen aan of een ander licht werpen op de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

2.3.4. Vooreerst dient samen met de commissaris-generaal vastgesteld te worden dat de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen bijna uitsluitend berusten op de feiten die hun ouders in hun verzoeken om internationale bescherming aangehaald hebben.

In de bestreden beslissingen wordt erop gewezen dat de ouders van verzoekende partijen op 28 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in België hebben ingediend waarbij zij reeds het racisme in Kroatië hebben aangekaart alsook de medische problematiek van onder meer eerste verzoekende partij.

Deze verzoeken werden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partijen als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 20 februari 2020 werden voormelde verzoeken om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat de ouders van verzoekende partijen reeds in een lidstaat van de Europese Unie, i.c. Kroatië, internationale bescherming hebben verkregen. De ouders van verzoekende partijen dienden een beroep in tegen de beslissingen van 20 februari 2020 die bij arresten nrs. 239 102 en 239 103 van 28 juli 2020 werden verworpen.

In de bestreden beslissingen wordt correct vastgesteld dat uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen grotendeels berusten op dezelfde

gronden die de ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek. Ook verzoekende partijen verklaarden net zoals hun ouders Kroatië te hebben verlaten omwille van het racisme, de mentale toestand van eerste verzoekende partij en de onmogelijkheid te aarden daar.

De commissaris-generaal verwijst dan ook pertinent naar de exacte motieven dienaangaande van de beslissingen genomen in hoofde van de vader in het kader van zijn verzoek van 28 januari 2020. De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat bijgevolg evenmin kan aangenomen worden dat deze zelfde motieven in hoofde van verzoekende partijen een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar verzoekende partijen de medische problemen van eerste verzoekende partij benadrukken, moet de Raad vaststellen dat deze niet worden betwist doch het weze herhaald dat hiermee reeds rekening werd gehouden in de beslissingen ten aanzien van de ouders die door de Raad werden bevestigd op 28 juli 2020. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat er op 8 augustus 2021 per e-mail een medisch dossier werd verstuurd waarmee het CGVS geen rekening heeft gehouden. Uit nazicht van de administratieve dossiers blijkt echter geen spoor terug te vinden van dergelijke mail noch wordt hiervan bij huidig verzoekschrift stavingsstukken toegevoegd. Hoewel uit het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij blijkt dat zij aangaf dat er binnen twee weken een medisch verslag klaar zou zijn moet benadrukt worden dat er uit de administratieve dossiers geenszins blijkt dat dit medisch verslag of andere nieuwe medische stukken nadien daadwerkelijk werden neergelegd terwijl eerste verzoekende partij tijdens haar onderhoud nog werd gevraagd of er al een kopie kon overgemaakt worden (persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 12). Door de medische problemen van eerste verzoekende partij te beklemtonen wordt overigens geenszins aangetoond dat eerste verzoekende partij, om redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag, in Kroatië geen toegang zou hebben tot en gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de beschermingsverzoeken van verzoekende partijen berusten op dezelfde gronden die hun ouders bij hun verzoeken om internationale bescherming van 28 januari 2020 aangehaald hebben.

Waar de vader inzake derde, vierde en vijfde verzoekende partij verder aanhaalt dat de twee jongste verzoekende partijen niet naar school konden gaan omdat zij een vaccin te kort hadden wordt in de bestreden beslissingen, zoals genomen ten aanzien van derde, vierde en vijfde verzoekende partij, vooreerst met recht overwogen dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. De commissaris-generaal kan gevolgd worden waar hij stelt dat mits lange wachttijd, vierde verzoekende partij beide vaccinaties kreeg en vijfde verzoekende partij een van de twee vaccinaties kreeg en dat zij op dat moment hun school niet mochten aanvragen daar dit midden in het schooljaar was en dit niet toegelaten was. Het loutere feit dat zij niet direct toegang zouden gehad hebben tot een vaccin, volstaat ook volgens de Raad niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Verzoekende partijen voeren ten slotte nog aan dat de analyse van de situatie in Kroatië reeds dateert van anderhalf jaar geleden en wijzen op een rapport van Amnesty International van april 2021.

De Raad stipt in de eerste plaats aan dat het louter verwijzen naar algemene informatie geenszins van aard is afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hen een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In dit verband stelt de Raad nog vast en benadrukt hij dat verzoekende partijen er niet in slagen de vaststelling te ontkrachten dat hun verzoek hoofdzakelijk berust op de gronden die reeds werden aangehaald door hun ouders, in het kader van hun eerdere verzoek om internationale bescherming waarvoor de beslissingen definitief zijn.

Uit het rapport van Amnesty Internationaal kan bovendien niet blijken dat de levensomstandigheden in Kroatië waarin verzoekende partijen zich bevonden een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM noch vormt dit rapport een overtuigende, concrete aanwijzing van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Kroatië. Verzoekende partijen maken hiermee niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hun situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (cf. Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17).

2.3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

2.3.6. Waar verzoekende partijen de schending van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten aanvoeren, moet vastgesteld worden dat zij geenszins uiteenzetten waarom zij menen dat dit artikel werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook onontvankelijk.

2.3.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook van de Raad in onderhavige procedure is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar doet hij enkel uitspraak over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten niet aan de orde.

2.3.8. Artikel 13 van het EVRM kan, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 4 januari 2006, nr. X). Verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar in casu kan geen schending van voormeld artikel worden vastgesteld.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat eerste en tweede verzoekende partij en voor wat betreft derde, vierde en vijfde verzoekende partij, hun vader, bij het commissariaat-generaal werden gehoord. Tijdens deze interviews kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU